

vi kunne komme videre, og det forekommer mig, hvad vistnok alle ville erkende, at ved det Arbejde, der er gjort i den forløbne Vinter, er der i den Henseende gjort det væsentlige Fremskridt, at Rigsdagens to Afdelinger ere komne nærmere til hinanden. Jeg tror, at naar Befolkningen faar Tid og Lejlighed til rolig at overveje Frugterne af denne Rigsdagssamling, vil det ogsaa vise sig, at den Forhandlingspolitik, som vi føre, vil rodfæste sig stærkere og stærkere og blive saa fast, at den ikke siden skal kunne røkke.

Tauber: Det interesserede mig og sikkert flere her i Tinget at høre det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, tage til Genmæle mod, hvad der er fremskommet ved de tidligere Behandlinger af denne Sag. Det er ikke saa underligt, at vi, som bleve afskaarne Ordet under tidligere Behandlinger, have maattet finde os foranledigede dertil. Men det ærede Medlem og hans Meningsfæller have jo haft rigelig Lejlighed ved tidligere Behandlinger til at svare paa al Ting uden at faa Gensvar. Det skal jeg nu ikke opholde mig videre ved. Jeg ønsker ikke og har ikke tænkt nærmere at indlade mig paa de sidste Betragtninger, som fremkom fra det ærede Medlems Side. Det vil sikkert blive optaget af et andet Medlem og paa anden Maade. Jeg vil kun sige nogle Ord om, hvad den ærede Minister har ytret angaaende selve Øloven og om det Vædringsforslag, der er stillet dertil. Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, fremkom ikke med noget særligt nyt; han sluttede sig til den Beregning, som var opstillet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtreds (Scharling). Det er jo den sædvanlige Stilling, som de to ærede Medlemmer indtage her i Salen til hinanden i saa Henseende. Dog mener jeg, at det er rigtigst at holde sig til den ærede Ministers Beregning og ikke have to Beregninger at fægte med, som ikke stemme med hinanden. Lad os holde os til den ærede Ministers; den har en mere officiel Karakter end den, som fremkom fra de 2 nævnte ærede Medlemmer. De Betragtninger over Økstatens fremtidige Virkninger, som det ærede Medlem fremsatte dem, skal jeg heller ikke gaa dybere ind paa. Thi det er jo et Punkt, som er blevet debatteret meget udførligt, og om hvilket der er fremsat forskellige Meninger, og de hero selvfølgelig bestandig paa et Støn. Jeg har eet Støn, det ærede Medlem har et andet Støn, andre Medlemmer have et tredje og fjerde Støn, og det kunne vi vedblive at disputere om. Men der er et Moment, af hvad det ærede Medlem fremsatte, som jeg

dog agter at fremdrage, og det var, at det ærede Medlem udtalte, at naar der nu var givet Økstaten den Anvendelse, som er os alle velbekendt, naar der deraf skulde anvendes foreløbig en Million og efter fire Aars Forløb to Millioner Kroner til Alderdomsforsørgelsen, saa skulde vi ikke være bange for at lade Økstaten stige; thi vi kunde være sikre paa, at der vilde være Brug for betydelig større Beløb til Alderdomsforsørgelsen i Fremtiden, og derfor var det godt, at Økstaten kunde stige. Sa der er kun en lille Hage derved, og det er den, at der i Loven om Alderdomsforsørgelse er sat en bestemt Grænse, nemlig 2 Millioner Kroner, og ud over det kan Bidraget til Alderdomsforsørgelsen fra Statskassens Side ikke stige, medens der ved Økstatloven er givet en ubegrænset Frihed til, at Skattebeløbet kan stige, og tror det ærede Medlem eller tror overhovedet hele det hidtilværende Venstre her i Tinget, tror nogen Venstremand i Danmark, at den ærede Finansminister, naar det Tidspunkt skulde komme, at der vilde være Brug for en eller to Millioner mere til Alderdomsforsørgelsen, og Økstaten var steget med en eller to Millioner Kroner, vilde sige: Her er Økstatens Merprovenu, Merudbytte, det staar til Raadighed til Alderdomsforsørgelse. Nej, jeg tror, at den ærede Minister da for lang Tid siden vil have disponeret over disse 1 eller 2 Millioner af Økstaten — eller hvor meget De vil — til sine Fæstninger. Vi have saa gode Erjæringer i saa Henseende, at vi ingenlunde maa tro paa andet. Det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgtreds udmærker sig ved en utrolig Forhaabningsfuldhed. Det er en af de smukke Egenskaber hos ham, personlig taget; men politisk hører det til hans uheldige Egenskaber, at han nærer saa god Tro til en Regering, som har vist, at dens Tanker ere ganske lige i modsat Retning af hans Haab ved enhver Lejlighed.

For nu at vende mig til den ærede Minister, skal jeg først gaa ind paa hans Beregning over det nuværende Ølforbrug. I den Henseende ere vore Udgangspunkter ganske de samme. Jeg gaar lige saa vel som den ærede Minister ud fra, at det er givet, at Bryggerier, der have gjort Anmeldelse i 1888, have produceret 562,000 Tønder, og jeg har ikke lagt en eneste Tønde til for den Stignings Skyld, som jeg ogsaa antager, at der har fundet Sted fra 1888 til 1891. Jeg har lige saa lidt som den ærede Minister lagt en Smule dertil. Den ærede Minister tog fuldstændig fejl, naar han sagde, at jeg har søgt at komme til Klarhed over, hvor stort Ølforbruget var i 1888, og dette Læg-